

Chẳng vò mà rồi

LTS: Năm 1981, khi còn ở bên nhà, trong khu phố có chị phụ nữ chồng đi cải tạo đã 6 năm chưa về, lại phải nuôi 8 con nhỏ. Chị đã cố gắng tảo tần, nhưng chân yếu tay mềm, kiếm không đủ sống. Có người tài xế thường ngày về ngang rừng Xuân lộc mua củi rẻ về cho chị bán. Vì vậy, chị mang bầu. Tổ phụ nữ và tổ dân phố đòi đuổi chị ra khỏi nhà.

Thấy vậy, nữ sĩ Liên Huệ làm hộ mấy vần lục bát sau đây. Chị đã đọc lên trong buổi họp công khai đòi trục xuất chị ra khỏi nhà, và nhờ vậy mà vấn đề được thông qua.

Một liều ba bảy cũng liều
Chồng đi cải tạo bấy nhiêu năm rồi
Bán buôn nay đã lỗi thời.
Nhìn đàn con đói, đứng ngồi sao yên?
No thì thành phật thành tiên
Đói ra ma quỷ đảo điên trăm đường.
Đang khi hoạn nạn tai ương,
Chị em trong tổ gắng thương nhau cùng.
Chẳng cần giúp của giúp công,
Giúp cho tiếng nói ơn lòng biết bao.
Gần xa cũng nghĩa đồng bào,
Kẻ thương người ghét nói sao cũng là...
Cùng nhau chung phận đàn bà,
Mùi hai bến nước đâu là đục trong?
Cảnh nghèo gặp bước long đong,
Đào thơ liễu yếu gánh gồng hai vai.
Đường đời bao nẻo chông gai,
Không nơi nương tựa, cậy ai đó gì?
Nghĩ gần rồi lại nghĩ xa,
Vi thương con dại, xá gì tiếng tăm.
Nào ai thấu hiểu ruột tâm.
Rối ren trăm đoạn, chỉ cần đàn con.
Chữ trinh vàng thép bạc son,
Nhưng tầm đâu thác vẫn còn vương tơ,
Trót thân liễu yếu đào tơ,
Đọa đầy một kiếp bao giờ mới thôi.
Biết thân tránh chẳng khỏi trời,
Cũng liều má phấn cho rồi mày xanh.

t h o

TẶNG HỘI ÁI HỮU CÔNG CHÍNH

Lá thư Công chính đã thành công
Mười tám năm tròn với núi sông
Nợ nước cao dày còn tạc dạ
Tình nhà sâu đậm vẫn ghi lòng
Quê hương canh cánh bao chờ đợi
Đất khách băng khuâng những ước mong
Thâu góp bốn phương về một hướng
Mối tình đồng nghiệp đẹp vô song.

TÔN NỮ LIÊN HUỆ

TÔN NỮ LIÊN HUỆ ,tháng 5 năm 1981